

Αγαπητή σύνταξη.

Επίσης αγαπητοί αναγνώστες κι αγαπητοί συγγραφείς, μαζί κι εγώ βέβαια, που είσαστε και είμαστε ποιητές ζωγράφοι πεζογράφοι σκιτσογράφοι δημοσιογράφοι και κάθε είδους και μορφής γραφιάδες, που αν δεν υπήρχανε αυτοί που γράφουνε έτσι και αλλιώς, κι αυτοί που διαβάζουνε έτσι και αλλιώς, εγώ προσωπικά, νομίζω, δε θα υπήρχε ούτε πολυμορφία, ούτε πολυφωνία, ούτε αρμονία. Που είναι δώρα του σύμπαντος! Που είναι κατευθυνόμενα από την αρμονική μουσική κλίμακα με νότες του Πυθαγόρα. Που είναι κατά τον φιλόσοφο η αρμονία της ψυχής! Καθώς το σώμα με την υγεία του! Όπως είπανε οι σπαρτιάτες κάποτε. "Νous υγίης εν σώματι υγιές." Και χάθηκαν αυτοί, χάθηκε ο Λεωνίδας, χάθηκαν και οι τρακόσοι. Επίσης ειπώθηκαν και γράφτηκαν πολλά από πολλούς. Σε όλους τους τόπους κι όλες τις εποχές. Στο Βορά, στο Νότο, στην Ανατολή, αχ και στη Δύση. Προπάντων στη Δύση. Κι εδώ είναι φίλοι μου αναγνώστες το ωραίο της υπόθεσης. Η αν προτιμάται του θέματος. Που του έδωσα το όνομα "από τ' αφτί και στο δάσκαλο". Γιατί αλλιώς δε γίνεται. Γιατί αν ο παιδονόμος του χωριού μου, σαν έκανα σκασιαρχείο απ' το σχολείο τον καιρό εκείνο, δε με έπιανε τουλάχιστο μια φορά τη βδομάδα από τ' αφτί και στο δάσκαλο, σήμερα θα ήμουν αγράμματος! Κι αναλφάβητος! Όμως για να μη νομίζετε φίλοι μου ότι εγώ δε λογαριάζω αγράμματους ούτε υπολογίζω εγγράμματους, θα προσπαθήσω να εξηγήσω την προέλευση της φράσης και την σπουδαιότητά της που λέει από τ' αφτί και στο δάσκαλο! Που αυτό δυστυχώς και ευτυχώς, γίνετε απ' τον καιρό της πρώτης περιπλανώμενης κι αδέσποτης ανθρώπινης αγέλης του πλανήτη! Και κατόπιν, ως σήμερα, η εξελιγμένη, η πολύ-πολιτισμένη, η εδραιωμένη, η εγγεγραμμένη, η παγκόσμιο-ποιημένη κοινωνία ανθρώπινης υπερροής! Πατάς το κουμπί και, μη τον είδατε τον Παναγή από τα Μέγαρα!. Καλή ώρα σήμερα. Πεινάει και πεθαίνει κάσμος, σακατεύετε και σκοτώνετε κάσμος, εκμετάλλευται μέχρι εσχάτων κάσμος, ένας κάσμος που χρειάστηκε χιλιάδες και χιλιάδες χρόνια για να φτάσει στο σημερινό σημείο, σημείο που ξεπέρασε τα όριά του! Ρε δάσκαλε, που δίδασκες τη λογική, απ' τον καιρό εκείνο, κι ακόμα τη διδάσκεις εδώ και κει, σε όλα τα σχολεία σε όλους τους τόπους και τους χρόνους, σε όλες τις γλώσσες και διαλέκτους, δε νομίζεις ότι δάσκαλε πως το παρατράβηξες το σχοινί με τη διδαχή; Δηλαδή να με μαθαίνεις να βλέπω τα πράματα όπως τα

βλέπεις εσύ κυρι δάσκαλε; Δηλαδή εσένα ποιος σου είπε πως ο καθένας δεν έχει δικαιώματα; Δηλαδή για παράδειγμα το βρίσκεις σωστό, το βρίσκεις υποφερτό, να μην μπορείς να υπερασπίσεις το δίκιο σου; Κι όταν φας σφαλιάρα να γυρίσεις και το άλλο σου μάγουλο; Βρίσκεις επίσης σωστό και λογικό αφαριδώντας τ' ανθρώπινα δικαιώματα των ομοφυλόφιλων θηλυκών; Των ομοφυλόφιλων αρσενικών και δύλων των ειδών ιδιοτήτων και ειδικοτήτων παγκοσμίως; Τώρα τον

ΑΠΟ Τ' ΑΦΤΙ ΚΑΙ ΣΤΟ ΔΑΣΚΑΛΟ!

εικοστό πρώτο αιώνα; Δεν ντρέπεστε κυρι δάσκαλε που διδάσκετε στα γυμνάσια και πανεπιστήμια; Από τον καιρό που χτίστηκε η πρώτη ακαδημία της αρχαίας Αθήνας; Που ήταν ο πρώτος φάρος των ιδεών και γραμμάτων; Που φώτιζε και φωτίζει ως σήμερα ολόκληρη τη Δύση; Για ποια φώτα μιλάτε κυρι δάσκαλε; Κι εγώ μαζί; Μήπως χρειάζεστε γυαλιά για να διαβάσετε την ιστορία; Αν διαβάσετε την αρχαία και κλασική εποχή κυρι δάσκαλε, θα βρείτε ότι τα πολεμικά χρόνια τότε, με θυσίες αυτοθυσίες και ηρωισμούς βέβαια, ανέκαθεν είχανε το λόγο τους. Και ο λόγος ήταν ποιος θα χτίσει το καλύτερο μνημείο! Κι αν ξανά-γκρεμιστεί, ξανά-χτίζετε! Καλύτερο μεγαλύτερο και ωραιότερο! Παραδειγμα το νέο αρχαίο μουσείο των Αθηνών! Με τα σπουδαιότερα, ομορφότερα ιστορικά υπολείμματα που παριστάνουν πεπαλαιωμένους αραχνιασμένους και ξεχασμένους πολιτισμούς! Λοιπόν: Εδώ και παντού μόνο ένα κόκκινο βιβλίο του Μάο θα βάλει τα πράματα στη θέση τους κυρι δάσκαλε.

Τι είπες μωρέ; Βάλτωνε μέσα! Στο μπουντούνι! Στο σκοτάδι! Να μη δει φως ποτέέέ !!!

Βίκτωρ Ζωγράφος
Bexley

- ΡΕ ΣΥ... ΣΤΑΜΑΤΑ ΠΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΚΑΤΑΘΛΙΨΗ!
ΣΚΕΨΟΥ ΘΕΤΙΚΑ!.. ΦΑΝΤΑΣΟΥ ΚΑΤΙ ΟΜΟΡΦΟ!..
- ΟΠΩΣΙ;...
- ΟΤΙ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΟΛΗ ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΚΟΝΤΡΑ
ΤΗΣ ΛΟΥΚΑΣ ΜΕ ΤΟΝ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΡΥΒΕΤΑΙ ΕΝΑΙ ΤΡΕΛΟΙ ΕΡΩΤΑΣ!..

Άγρια καταιγίδα (της φύσης και του vous!)

Εμαύρισε ο ουρανός, βροντάει και αστράφτει, φοβέρα πλάκωσε παντού, λουσάξανε τ' αγρόμια, αστροπελέκια πέφτουνε, λες και θα κάνουν στάχτη και θα σωριάσουν καταγής, τα πάντα σε συντρίμμια!

Πέφτει χαλάζι και βροχή, αφήνιασε ο αγέρας, τ' απέραντο σώμα της γης ανήμπορο βογγάει. Όλα της φύσης τα στοιχειά, σαν μέγα, άγριο τέρας, την κοσμοθρέφτρα μάνα γη, με οργή σφυροκοπάει.

Λυσσομανά κι η θάλασσα, αφρίζει και μουγκρίζει, στηνώνει κύματα βουνά, θεόρατα στη βλέψη, πλοία, ανθρώπους και στεργιές, σαν δράκος φοβερίζει, πως όλα τα θα καταπιεί και θα τα καταστρέψει!

Γης, θάλασσας και ουρανού η άγρια καταιγίδα, στο νου μου εθθονιάστηκε, να με διαφεντέψει. Δεν βλέπω ήλιου αλλούμονο, υπέρλαμπρη αχτίδα, της φύσης και τ' ανθρώπινα, σκοτάδια να ημερέψει!...

Ευχαριστώ για τη φιλοξενία
Ε. Ταουσάνης

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

Από παιδί το κράταγα στα χέρια μου:
όπου και αν βρισκόμουν!

Έφηβος: μαζί του συζητούσα, και το συμβουλευόμουν.
Σαν το αποχωριζόμουν το αναζητούσα,
σα νερό στην έρημο.

Σαν το έπαιρνα στην αγκαλιά το κρατούσα
και διάλογο αρχίζαμε.

Άλλοτε για αρχαίους ιστορικούς,
φιλοσόφους, και ορήτορες!
Και για συγγραφείς, ποιητές Καλλιτέχνες καλών τεχνών!

Όταν λύγιζα να πέσω με συγκρατούσε
και με παρηγορούσε!

Σε μπόρες, ανηφόρες και κατηφόρες
άγρυπνο με ακολουθούσε!

Η ζωή κυλάει με τα τερτίπια της,
και εμείς τα δειλινά κομίζουμε

Βιβλίο μου σωσίβιο της γλώσσας του νου,
και του πολιτισμού μου!

Φύλε μου σαγηνευτικέ, σπαθί, ακόνι, λιμάνι και Ιθάκη μου!. Στο χρόνο το φθιοροποιό εσύ λαμπρό, διαχρονικό αιθάνατο! Στο κατόπιν μου σε αφήνω ότι ...με δίδαξες να τους διδάξεις. Την πλούσια γλώσσα και φώτιση των Ελλήνων προγόνων μας!

Βιβλίο μου αγαπημένο κράτησε στις σελίδες σου
φως Ελληνικό.

Γιατί ο ηλεκτρονικός εγκέφαλος προσπαθεί
να σε αντικαταστήσει!

Την ακμή ακολουθεί η παρακμή:

και οι άνθρωποι αρχίζουν εξαρχής...

Οι τεχνικό-ηλεκτρολογία διευκολύνει,
και τα βιβλία ανακυλώνει!

Η Κόσμο-ιστορία, Επιστήμες, Νόμοι,
Καλές Τέχνες, η φιλοσοφία,

Ιατρική, φαρμακευτική, οι «Εψιλον...» στα γραπτά μένουν!

Ελένη Ρέτση,

Ιανουάριος 1993, Μάρτιος 2010, Συνδευ.